

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza vienu pamatu.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi Direktīvas 2004/18/EK 2. pantu un 30. panta 3. punktu, jo:

- informācija, kas bija nozīmīga piedāvājuma iesniegšanai nebija vienādi un līdzvērtīgā kvalitātē pieejama visiem publiskā iepirkuma procedūras dalībniekiem;
- veiksmīgajam konkursa dalībniekam informācija tikusi nodrošināta diskriminējošā veidā, kas tam sniedza priekšrocības, jo tas varēja veikt labojumus savā piedāvājumā; un
- sarunu procedūra esot veikta tā, ka atbildētājs ietekmēja procedūras iznākumu, pieprasot papildu informāciju vai skaidrojumus tikai no atsevišķiem dalībniekiem, tādējādi pārkāpjot diskriminācijas aizlieguma principu un pārredzamības principu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 26. jūlijā — *Symfiliosi*/FRA

(Lieta T-397/11)

(2011/C 282/70)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Symfiliosi* (Nikozija, Kipras Republika) (pārstāvis — *L. Christodoulou*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (FRA)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras 2011. gada 23. maija lēmumu par pirmā pamatlīguma piešķiršanu *First Elements* un otrā pamatlīguma piešķiršanu *Symfiliosi* publiskā iepirkuma procedūrā F/SE/10/03 — 12. daļa Kipra;
- piespriest Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūrai atliedzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītāja atsauca uz vienu galveno pamatu, saskaņā ar kuru aģentūra nav pamatojusi savu lēmumu. Tālāk tā apstrīd piedāvājumu novērtēšanas būtību, apgalvojot, ka tā ir bijusi patvaļīga, nepamatota un prettiesiska.

Prasība, kas celta 2011. gada 29. jūlijā — *Banco Santander un Santusa*/Komisija

(Lieta T-399/11)

(2011/C 282/71)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Banco Santander, SA* (Santander, Spānija) un *Santusa Holding, SL* (Boadilja del Monte, Spānija) (pārstāvji — *J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro* un *R. Calvo Salinero, abogados, M. Muñoz de Juan, abogada*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par pieņemamiem un apmierināt šajā prasībā izvirzītos atcelšanas pamatus un tādējādi atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā ir atzīts, ka *TRLIS* 12. panta 5. punkts ir uzskatāms par valsts atbalstu;
- pakārtoti — atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā ir atzīts, ka *TRLIS* 12. panta 5. punktā, to piemērojot tādai līdzdalības iegādei, kuras rezultātā tiek iegūta kontrole, ir valsts atbalsta pazīmes;
- pakārtoti — atcelt lēmuma 4. pantu tiktāl, ciktāl tajā atgūšanas rīkojumu ir paredzēts piemērot darījumiem, kas noslēgti pirms šeit pārsūdzētā galīgā lēmuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (2011. gada 21. maijā);
- pakārtoti — atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu un, pakārtoti, 4. punktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz darījumiem Meksikā, Amerikas Savienotajās Valstīs un Brazīlijā, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt ar šo tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Komisijas 2011. gada 12. janvāra Lēmumu C(2010) 9566 par uzņēmuma finanšu nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu mērķiem saistībā ar līdzdalības iegūšanu ārvalsts uzņēmumā.

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.